

Mødet den 11. Novbr. 1915. (For lukkede Døre).

Fraværende: Marthin Hansen, Harald Jensen og N. Joh. Laursen.

1. (J. Nr. 198—1915). Til **Posten som Arrestforvarer** var af Politimesteren indstillet følgende:

Overbetjent Nr. 13 Andersen, Aarhus.

Inspektionsbetjent Nr. 21 Alb. Petersen, Aarhus.

Overbetjent Damkilde, Odense.

Arrestforvarer Møller, Odder.

Arrestforvarer Dalsø, Ribe.

Formanden forelagde Indstillingen, idet han oplyste, at Politimesteren særligt anbefalede Overbetjent Andersen.

Magnus Nielsen anbefalede at vælge Andersen. De, der var i Tjeneste og havde de nødvendige Betingelser, burde foretrækkes ved Besættelse af Poster, der blev ledige i Etaten. I nærværende Tilfælde maatte vedkommende tillige have en rask og dygtig Hustru, hvilket Fru Andersen uimodsigelig maatte siges at være.

Samuel sen syntes, at Petersen, som var 20 Aar yngre end Andersen uden dog at være for ung til Posten, maatte foretrækkes.

Jakob Jensen kunde, da det gjaldt saa god en Bid, i dette Tilfælde finde det rigtigst at vælge den ældste. Det vilde saa ikke vare saa

længe, inden Embedet atter blev ledigt, og man kunde saa maaske ordne det paa en mere økonomisk Maade.

S a m u e l s e n tog sit Forslag tilbage.

L e h m a n n ankede over, at Udvalget for Bygninger og Inventar ikke havde faaet Lejlighed til at se paa Ansøgningerne, efter at Politimesteren havde haft dem, men skulde dog ikke opholde sig synderligt derved, da Indstillingen var god. Naar en Mand havde tjent Kommunen godt i en Aarrække, var det rimeligt og retfærdigt, at han fik en bedre Stilling, naar der blev en ledig. Tale- ren vilde derfor anbefale at vælge Andersen.

M o u s t e n havde hørt, at Fru Andersen var noget svagelig, men gik selvfølgelig ud fra, at Hr. Magnus Nielsens Oplysning om, at hun var rask og dygtig, var rigtig. Dersom man valgte Andersen, vilde han i Løbet af faa Aar kunde gaa af med en ret stor Pension.

J. C. P e t e r s e n henstillede til rette vedkom- mende at lade Udvalget for Bygninger og Inven- tar se lidt paa den Instruks, der antagelig skulde udfærdiges for Arrestforvareren, idet denne jo skulde have Opsyn med Ting- og Arresthuset.

F o r m a n d e n bemærkede overfor Hr. Leh- mann, at det maatte være Politimesteren, som havde Indstillingsretten til Embedet.

Overbetjent Andersen valgtes.

2. (J. Nr. 340—1915). Kommunens **Fripladser ved Den jyske Handelshøjskole** for Vinterhalvaaret 1915—16 bortgaves saaledes:

Bertha Diestler	$\frac{2}{3}$	Friplads i 3. Klasse.
Olga Frisch	$\frac{1}{2}$	— 3. —
Signe Jørgensen	$\frac{1}{1}$	— 2. —
Fanny Sørensen	$\frac{2}{3}$	— 2. —
Gerda Petersen	$\frac{1}{1}$	— 1. —

3. (J. Nr. 351—1915). Kommunens **Fripladser ved Aarhus Handelshøjskole** for Vinterhalvaaret 1915—16 bortgaves saaledes:

Frederikke Marie Michelsen	$\frac{1}{2}$	Friplads i 2. Klasse.
Agnes Elisabeth Jensen	$\frac{1}{2}$	— 2. —
Dorthea Marie Thomassen	$\frac{1}{2}$	— 1. —
Agnes Dagmar Marie Andersen	$\frac{1}{2}$	— 1. —
Martha Petersen	$\frac{1}{2}$	— 1. —
Niels Anker Nielsen	80 Kr. til Hjælp til	$\frac{1}{2}$ Friplads for et Aar.

4. (J. Nr. 354—1915). Kommunens $\frac{1}{2}$ **Friplads ved Aarhus Husmoderskole** bortgaves til Dagny Kjerstens.

5. (J. Nr. 247—1915). Indstilling fra Skoleudvalg og Skolekommission om til **et Lærerembede og et Lærerindeembede** at indstille følgende:

I. L æ r e r e m b e d e t.

Nr. 1. J. Gudnæs, Aarhus.

» 2. A. Schou Larsen, Aarhus.

» 3. A. Kjølbye, Lægind.

II. L æ r e r i n d e e m b e d e t.

Nr. 1. E. Frank, Aarhus.

» 2. A. F. Christiansen, Aarhus.

» 3. D. Hansen, Aarhus.

Tiltraadtes.

6. (J. Nr. 293—1915). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse vedrørende **Salg af Facaderetten ved Bispetorvets vestre Side** til Jydsk Andelsfoderstofforretning.

Møller erindrede om, at Sagen for 3 Uger siden var blevet forelagt for Byraadet af Hr. Magnus Nielsen, og at man da vedtog at sælge Facaderetten for 30000 Kr. Siden havde der været afholdt flere Møder med Selskabets juridiske Konsulent, og det havde vist sig vanskeligt at skaffe den forlangte Sum. Man var dog nu naaet

til, at Andelsselskabet vilde give 15000 Kr., og at Yhr og Rozzi vilde reducere deres Fordringer hver med 5000 Kr., saaledes at Kommunen kunde faa 25000 Kr. Udvalget anbefalede at tage mod dette Tilbud, hvorved man vilde faa en smuk Bygning ved Bispetorvets vestre Side i Stedet for de nuværende grimme Bygninger, foruden at man vilde opnaa at knytte Andelsbevægelsen fastere til Byen, hvilket vilde betyde en Fordel paa flere Maader. Man vilde maaske indvende, at det blev for høj en Ejendom, der blev opført lige ved Domkirken, men denne Indvending vilde dog næppe have noget paa sig. Tilbudet om de 25000 Kr. var at forstaa som et Ultimatum, saa det kunde befrygtes, at hele Sagen vilde strande, hvis man ikke tog imod det.

M i k a e l J o h a n s e n var ikke begejstret for, at Andelsbevægelsen rejste dette Sejersmærke her i Byen, og troede ikke, at Borgerskabet saa paa Sagen med samme Velvillie som Udvalget. Det tilbødte Beløb var en latterlig lav Pris for Facadereppen. Forhaabentlig fik Byraadet dog vel Indflydelse paa, hvorledes Facaden kom til at se ud.

S i m o n s e n vilde, hvis han som Hr. Mikael Johansen var Repræsentant for Grundejerne, kraftigt anbefale den indstillede Ordning, idet det vilde betyde meget for Byens næringsdrivende at faa hele Andelsbevægelsen knyttet saa fast som muligt til Byen. Fik Andelsbevægelsen sin Hovedcentral her, vilde en Mængde Funktionærer blive bundet til Byen, og baade dennes og Havnens Trivsel vilde baade direkte og indirekte høste Gavn deraf. Da der selvfølgelig ikke var mindste Mulighed for at hindre eller hæmme Andelsbevægelsen, vilde man kun opnaa Tab ved at stille sig afvisende, og dette skulde man være saa meget

mere forsigtig med, som man fra anden Side, f. Eks. fra København, var ivrige efter at faa fat i Andelsbevægelsens Kontorer. I denne Forbindelse betød det derfor ikke meget, om man fik 5000 Kr. mere eller mindre for Facaderetten.

Møller kunde ikke indrømme, at Prisen var latterlig lav, særlig ikke naar man tog Hensyn til, hvad man for en Del Aar siden havde villet sælge Facaderetten for. Dersom Byraadet ikke benyttede denne Lejlighed, kunde man med Rette bebrejde det, at det ikke havde sørget for at faa denne betydelige Institution knyttet til Byen.

Formanden spurgte, hvorledes det forholdt sig med Facadens Approbation, da Kirkeinspektionen jo ogsaa havde Interesse deri. Maaske kunde der konfereres med Kirkens Arkitekt.

Møller kunde ikke tro, at Andelsselskabet havde noget imod at forhandle med Udvalget og muligvis Kirkeinspektionen om Facaden, men nogen bestemt Aftale i saa Henseende var ikke truffet.

Jakob Jensen mente, at der i Svarskrivelsen til Selskabet kunde komme til at staa, at Byraadet forbeholdt sig at approbere Tegningerne. Taleren anbefalede Indstillingen, idet han ansaa det for et stort Plus for Byen at faa den i stærk Udvikling værende Andelsbevægelse knyttet fast til Byen. Dersom man ikke slog til nu, skulde det ikke forbavse Taleren, om hele Historien gik til København.

Mikael Johansen foreslog, at man betingede Byraadet Ret til at godkende Tegningerne, efter at Byens og Kirkens sagkyndige havde udtalt sig om dem.

Simonsen advarede imod at følge Hr. Mikael Johansens Forslag.

Formanden var enig i, at Afgørelsen maatte ligge hos Byraadet, men vilde finde god Grund til at lade Kirkens Arkitekt udtale sig.

Jakob Jensen syntes, at man skulde indskrænke sig til at sige, at Byraadet som sædvanlig skulde approbere Facaden.

Formanden mente dog, at man maatte have Tilsagn fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om, at det vilde konferere med Kirkeinspektionen.

Simonsen fandt det ejendommeligt, at man i dette Tilfælde vilde stille særlige Krav, hvilket man ikke havde gjort, da »Royal« og Handels- og Industrikafeen blev ombygget. Man kunde sikkert gaa ud fra, at vedkommende Arkitekt vilde betragte det som en kunstnerisk Forpligtelse at tage Hensyn til Domkirken.

Formanden syntes ikke, man kunde sammenligne dette Byggeforetagende med Ombygningen af »Royal« og Handels- og Industrikafeen. Det var absolut ikke Talerens Hensigt at lægge Projektet Hindringer i Vejen, men han vilde kun paa Grund af Opgavens Vanskelighed henstille til Udvalget ikke at gaa frem uden at tage Hensyn til Kirkens Arkitekt.

Jakob Jensen henstillede, at man ikke stillede særlige Krav, men stolede paa, at Udvalget vilde drage Omsorg for at fremskaffe en smuk Facade. Den af Selskabet antagne Arkitekt var en Borgen for, at Bygningen fik en smuk Facade.

Møller kunde slutte sig til Hr. Jakob Jensens Udtalelser. Byraadet kunde være forvisset om, at Udvalget ikke skulde godkende nogen Facade, der kunde genere Kirken.

Mikkelsen ansaa det for et stort Gode for Byen, at Andelsbevægelsen fik sit Hovedsæde her.

En Del Mennesker vilde derved blive draget til Byen. Der havde tidligere været nogen Forsømmelighed med Hensyn til at drage Institutioner til Byen, saa man skulde ikke gerne forsømme denne Lejlighed. Taleren anbefalede at give Udvalget Bemyndigelse til at afslutte Handelen. Spørgsmaalet angaaende Facaden skulde nok ordne sig.

M i k a e l J o h a n s e n hævdede, at de Mennesker, som var beskæftiget ved Andelsforretningen, allerede boede her i Byen, og at der derfor ikke var Tale om at drage nogen hertil. Yderlig Gavn for Grundejerne opnaaedes saaledes ikke, snarere Skade, idet andre Bygninger vilde blive affolket. Da ingen af Byraadets Medlemmer var sagkyndige med Hensyn til Facadens Godkendelse, burde der i saa Henseende konfereres med Bygningsinspektør Kampmann, da den ny Bygning jo helst skulde harmonere baade med Domkirken og Teatret.

Indstillingen vedtoges med Tilføjende, at Approbation af Facaden som sædvanlig forbeholdes Byraadet.

7. (J. Nr. 11¹--1915). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse angaaende **Salg af en Byggegrund ved Kommunehospitalet til Overlæge Strandgaard.**

M ø l l e r udtalte, at han antagelig ikke behøvede nærmere at fremhæve, hvilken Betydning det havde for Hospitalet, at Overlægen boede nær ved det, navnlig naar det var Overlægen for den kirurgiske Afdeling. Da Overlæge Strandgaard ønskede at faa en Bolig nær Hospitalet, mente Udvalget det derfor lige saa meget i Kommunens som i Overlægens Interesse at efterkomme Ønsket, og det skulde derfor forelægge Byraadet Kontraktudkast for Salg af et Areal paa 2300 □ Alen ved

Finsensgade. Prisen, 5000 Kr., maatte siges at være ret lav, men der var ogsaa særlige Omstændigheder, som bevirkede, at den maatte sættes lavere end sædvanlig. Taleren skulde saaledes nævne, at Byraadet kunde overtage Boligen til Taksationssum, dog ikke over 25000 Kr., hvis Overlægen uden egen Skyld maatte opgive Embedet, og at Byraadet, hvis Overlægen rejste herfra for at overtage et andet Embede, kunde vælge, om det vilde overtage Boligen eller lade ham sælge den, dog at der saa skulde betales 5 Kr. pr. □ Alen. I det hele taget mente Udvalget det en heldig Maade at faa Overlægen til at bo nær ved Hospitalet, og det skulde derfor anbefale Byraadet at godkende Kontrakten.

Købekontrakten godkendtes.

8. (J. Nr. 199—1915) Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse angaaende **Salg af et Areal ved Silkeborg Landevej til Aarhus Trælasthandel og Fornyelse af Kommunens Prioritet i Tømmerpladsen ved Læssøesgade.**

Møller mindede om, at der i Maj Maaned havde været Tale om at sælge 15000 □ Alen Grund ved »Geres« til Aarhus Trælasthandel, og at Udvalget da havde indstillet at sælge Arealet for 2 Kr. pr. □ Alen og saaledes, at Salgssummen blev staaende i 1. Prioritet til 4 % p. a. Der var blevet opponeret imod Salget, og navnlig var det blevet hævdet, at Prisen var for billig. Hr. Mikael Johansen havde ment, at der maatte gives 2 Kr. 50 Øre pr. □ Alen, og Hr. Marthin Hansen at der maatte betales de 33 Øre mere, som Afgravningen vilde koste. Indstillingen gik nu ud paa at sælge Arealet for 2 Kr. 50 Øre pr. □ Alen og saaledes, at Beløbet blev forrentet med 5 %. Ved Læssøesgade havde Selskabet Ret til at for-

lange to Veje anlagt, den ene i Aar. Disse Vejanlæg vilde Udvalget helst være fri for, og Selskabet var villigt til at frafalde Kravet i 5 Aar, mod at Kommunens Prioritet, som jo var opsagt, blev staaende i lige saa lang Tid til $4\frac{1}{2}$ %, hvilket Udvalget indstillede til Byraadet at gaa ind paa. Man vilde maaske indvende, at den anden Trælasthandel, hvor man ogsaa havde opsagt Kommunens Prioritet, maatte give 5 % for at faa Prioriteten fornyet, men hertil var at sige, at denne Trælasthandel ikke kunde forlange sine Vejanlæg udført til nogen bestemt Tid, idet der skulde gaa en Forhandling forud, medens Aarhus Trælasthandel som før nævnt kunde kræve den ene Vej anlagt i Aar.

M i k a e l J o h a n s e n beklagede, at hans ved Mødets Begyndelse fremsatte Ønske om at faa denne Sag behandlet for aabne Døre, ikke var blevet imødekommet. Der gaves jo imidlertid andre Veje til at lade Sagen komme til Borgernes Kundskab. Det var i det hele taget beklageligt, at Kommunen solgte sine Aktiver i hemmelige Møder, da det jo kunde tænkes, at andre Købere vilde tilbyde bedre Vilkaar. Taleren havde ikke i Maj Maaned nævnt en Pris af 2 Kr. 50 Øre pr. □ Alen, men derimod at man mindst maatte have dobbelt saa meget, som Udvalget indstillede. Da Sagen den Gang forelaa, var der stærk Stemning imod Salget, og Taleren kunde ikke tænke sig, at denne Stemning skulde vende sig, fordi man nu kunde faa 50 Øre mere pr. □ Alen og $\frac{1}{2}$ % mere i Rente, navnlig da man jo kun ejede meget lidt Jord derude. I det hele taget var $4\frac{1}{2}$ % meget for lidt, naar man selv maatte give $5\frac{1}{10}$ %. Byen havde ofte før solgt ufordelagtigt til Rigmænd; det skulde ikke gerne gentage sig, saa

Taleren vilde stemme imod Indstillingen. Skulde Banegaarden komme ud i Mølleengen, vilde det have stor Betydning for Kommunen at eje denne Jord.

Møller kunde ikke forstaa, at 2 Kr. 50 Øre skulde være en lav Pris derude. Var den det, maatte man til at sætte Grundpriserne op alle Vegne. Desuden maatte man huske, at Selskabet skulde bekoste det halve af Udgiften til Vejanlægene, hvorved Prisen i Virkeligheden blev adskilligt højere. Efter Udvalgets Mening vilde det være klogt at vedtage Indstillingen.

Jakob Jensen maatte bestemt hævde, at Prisen for Kommunens Jord burde ansættes i lukkede Møder. 2 Kr. 50 Øre var en god Pris paa dette Sted, baade Vest og Nord for kunde den købes for 1 Kr. 50 Øre og 2 Kr. Gadeanlægene iberegne. Med Vejanlægene vilde den virkelige Pris blive over 3 Kr. 50 Øre. Det passede heller ikke ganske, at man derude kun havde lidt Jord, for man ejede dog flere hundrede Tdr. Land, som var planlagt til Bebyggelse. Skulde man til at sælge af den Jord, var det nu foreslaaede Salg en god Begyndelse.

Mikael Johansen antog, at Indenrigsministeriet skulde godkende Salget, og vilde derfor, hvis Indstillingen blev vedtaget, forbeholde sig at vedføje en Protest.

Indstillingen vedtoges. Mikael Johansen forbeholdt sig at indgive Mindretalsvotum.

9. (J. Nr. 144—1915) Indstilling fra Udvalget angaaende Arbejdsanvisningskontoret om, at Byraadet foretager Valg til Kontorets Bestyrelse.

Formanden bemærkede, at efter Vedtægten skulde Bestyrelsens Formand vælges af By- og Amdsraad i Forening. Dette vilde imidlertid blive

ret vanskeligt, da det forudsatte et kombineret Møde af Byraadet og Amdtsraadet, og Udvalget havde derfor truffet saadan Aftale med Amdtsraadets Repræsentanter, at der næppe vilde komme Indvending fra Amdtsraadet imod den, som Byraadet indstillede. Desuden skulde Byraadet vælge 4 Bestyrelsesmedlemmer, deraf de 2 efter Indstilling fra Arbejdsgivernes Fællesorganisation og Arbejdernes Fællesorganisation. Som Arbejdsgivernes Fællesorganisation maatte den lokale Afdeling af Arbejdsgiverforeningen betragtes. Dersom Byraadet ingen Indvending gjorde, vilde Taleren derfor anmode de nævnte Institutioner om at indstille en Mand fra hver Institution. Med Hensyn til Valget af Formand var Udvalget nogenlunde enigt om at pege paa Hr. P. Petersen.

Simon sen var forbavset over, at Udvalget kunde tænke paa at foreslaa Hr. P. Petersen til Formand, idet det vilde være ganske i Strid med Vedtægtens Aand at vælge ham. Dette sagde Taleren ikke til Forklejnelse for Hr. P. Petersen, men kun for at udtrykke, at Hr. P. Petersen ikke hørte til den Folkeklasse, som man havde tænkt sig at sætte i Spidsen for denne Institution. Ganske vist var Hr. P. Petersen ikke længere Arbejdsgiver, men han var dog saa nær knyttet til Arbejdsgiverinteresser, at man ikke kunde vælge ham, hvis man vilde overholde det, som var Forudsætningen for Institutionen. Tanken var, at der til Formand skulde vælges en Mand, som hverken var Arbejdsgiver eller Arbejder, hverken Højremand eller Socialdemokrat. Skulde Taleren nævne Navne, skulde det være f. Eks. Politimester Goll, Borgmester Drechsel eller Sagfører Brandt, altsaa Folk, der havde vist social Interesse, men som hverken havde særlige Arbejder- eller Arbejds-

giverinteresser. I Arbejderkredse vilde man være tilfreds med hvem man end valgte af de tre nævnte Mænd.

Mikael Johansen kunde ikke forstaa, at en Højremand eller en Socialdemokrat ikke kunde være upartisk. Meningen maatte vel saa være, at Formanden skulde være Venstremand, hvad Hr. P. Petersen jo var. Hr. P. Petersen havde vist gjort et godt Arbejde i Udvalget og vilde sikkert blive en dygtig Formand. Det glædede Taleren, at Hr. Simonsen nu syntes at have faaet en bedre Tiltro til Embedsmænd, end han tidligere havde givet Udtryk for. Taleren havde intet imod at vælge en af de af Hr. Simonsen nævnte tre Mænd, men han vilde dog gøre opmærksom paa, at Sagfører Brandt boede i Vejby.

Samuel sen mente, at det intet gjorde, at Sagfører Brandt boede udenfor Bygrænsen, da Kontoret jo skulde virke baade for By og Land. Det var rigtigt, at Hr. P. Petersen var blevet nævnt i Udvalget som Formandsemne, men baade Hr. Niels Jensen og Taleren havde taget Afstand derfra. Taleren havde spurgt Hr. Jensen-Sønderup om, hvor man fandt de til at være Formand egnede Mænd, og Hr. Jensen-Sønderup havde nævnt, at man et Sted havde valgt en Amtmand, et Sted en Borgmester og et Sted en Toldforvalter. Da Hr. P. Petersen nylig havde været stor Arbejdsgiver, sad Arbejdsgiveren ham vel for meget i Blodet endnu, til at man kunde vælge ham.

P. Petersen var for engangs Skyld enig med Hr. Simonsen, idet han ikke ønskede at blive Formand.

Simonsen skulde til Hr. Mikael Johansen bemærke, at der her ikke var Tale om Embedsforhold, hvorfor der heller ingen Mening var i at

tale om Talerens større eller mindre Tro til Embedsmændene. Det glædede Taleren, at Hr. P. Petersen havde givet Taleren Ret i, at han ikke kunde være Formand for Institutionen. Skulde man vælge Formand i dette Møde, vilde Taleren foreslaa at vælge Borgmester Drechsel.

M i k a e l J o h a n s e n foreslog at udsætte Sagen.

J a k o b J e n s e n vilde, hvis man ikke kunde enes om at vælge Borgmester Drechsel, ligeledes bede om at faa Sagen udsat, da det vilde være heldigt for den ny Institution, om man kunde blive helt enige om, hvem der skulde være dens Formand. Dersom hver af de to Fællesorganisationer kun indstillede een Mand, blev det ikke Byraadet, som valgte disse to Bestyrelsesmedlemmer, saa Taleren vilde henstille, at man anmodede hver af de to Fællesorganisationer om at indstille to eller tre Mand, som Byraadet kunde vælge imellem.

Udsattes.

10. (J. Nr. 342—1915). Indstilling fra Udvalget for Bygninger og Inventar om at leje et Værelse i Ejendommen Mejlgade 4 til **Udvidelse af Skattekontoret.**

J. C. P e t e r s e n oplyste, at Skattekontoret maatte have mere Plads, navnlig fordi den ny Valglov stærkt havde forøget Arbejdet. Skatteinspektøren havde ønsket at leje en hel Lejlighed, som kunde faas, men var dog gaaet ind paa at nøjes med eet Værelse. Udvalget vilde imidlertid forberede Byraadet paa, at man til næste Aar sandsynligvis maatte have hele Lejligheden.

M o u s t e n beklagede, at der i Lejekontrakten fandtes en Passus om, at Byraadet ikke kunde gøre Modkrav gældende, idet denne Bestemmelse

havde vist sig meget uheldig ved Lejen af Kontorerne i Mejlgade 4.

J a k o b J e n s e n troede ikke, Skattekontoret kunde nøjes med at udvides med kun eet Værelse. Man maatte hellere tage hele Lejligheden med det samme.

F o r m a n d e n vilde ogsaa anse det for bedst straks at leje hele Lejligheden, men Chancen derfor var nu vist forspildt.

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 8²⁵—1915). Indstilling fra Skatteinspektøren vedrørende indkomne Andragender fra indkaldte til Sikringsstyrken om **Eftergivelse af Kommuneskat.**

Indstillingen vedtoges.

12. (J. Nr. 17⁶—1915). Andragende fra Marinus Qvie om **Eftergivelse af Fattighjælp.**

Bevilgedes.

13. (J. Nr. 286—1915). Andragende fra Ejerne af Ejendommen Cort Adellersgade 9 om at maatte betale **Vandklosetafgiften som Arealafgift.**

Bevilgedes,

14. (J. Nr. 159—1915), Andragende fra Arbejdsmand Marius Petersen om yderligere **Bevilling af 18 Kr. til Udgifterne ved hans ved Tangriven dræbte Datters Begravelse.**

Bevilgedes.

15. (J. Nr. 12²⁰—1915). Indstilling om Tildeling af forskellige **Aldersdomsunderstøttelser.**

Indstillingen vedtoges.

16. (J. Nr. 355—1915). Andragende fra Lærerinde K. Tøttrup om **Afsked med Pension** paa Grund af Svagelighed fra 1. Maj 1916 at regne.

Anbefaledes.

17. Forespørgsel fra Udvalget for Byens Udvidelse og

Bebyggelse vedrørende eventuelt **Salg af Generalkommandoboligen** til Fødselsanstalten.

Møller oplyste, at Overlæge Albech havde meddelt Udvalget, at Justitsministeriet ønskede Forhandling om Køb af Generalkommandoboligen til Brug for Fødselsanstalten. Boligen havde i sin Tid kostet 36000 Kr. at opføre, og Udvalget mente, at man i dette særlige Øjemed kunde tilbyde Justitsministeriet den og de 6000 □ Alen for 50000 Kr. Udvalget ønskede nu Byraadets Bemyndigelse til at tilbyde Ministeriet Ejendommen paa dette Vilkaar.

Mousten anbefalede at give Udvalget den ønskede Bemyndigelse og henstillede, at Udvalget udtrykkeligt betonedede, at Prisen var meget lav.

Jakob Jensen bemærkede, at Udvalget allerede havde gjort opmærksom paa, at man kun af humane Hensyn kunde sælge Ejendommen saa billigt.

Det vedtoges at bemyndige Udvalget til at indlede Forhandling med Justitsministeriet om Salg til Fødselsanstalten af Generalkommandoboligen paa Grundlag af en Pris af 50000 Kr.

